

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8C/139/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116209279
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6116209279.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudcom JUDr. Romanom Reištetterom v právnej veci žalobcu R. K., V.. XX. XX. XXXX, P. P. XX, P. P., v konaní zastúpenom JUDr. Peter Tonhauser, advokát, s. r. o., so sídlom J. Cikkera 8, Banská Bystrica, IČO: 47 234 725, proti žalovanej v 1. rade K. T., I.. T., V.. XX. XX. XXXX, P. K. XX, P. P., v konaní zastúpenej Y. T., V.. XX. XX. XXXX, P. K. XXXXX/XX, P. P., a žalovanej v 2. rade E. Q., I.. T., V.. XX. XX. XXXX, P. T. X, T. - P., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že darovacia zmluva uzavretá medzi žalovanou v 1. rade K. T., I.. T., V.. XX. XX. XXXX, P. K. XX, P. P., žalovanou v 2. rade E. Q., I.. T., V.. XX. XX. XXXX, P. T. X, T. - P. D. Y. T., V.. XX. XX. XXXX, P. K. XX, P. P., ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor, pod číslom L. XXXX/XXXX zo dňa 11. 11. 2014, a ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam:

- parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 105 m2, zastavané plochy a nádvoría, v spoluvlastníckom podiele 1,
- parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 285 m2, zastavané plochy a nádvoría, v spoluvlastníckom podiele 1,
- parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 150 m2, zastavané plochy a nádvoría, v spoluvlastníckom podiele 1,
- stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXXX, postavená na parcele registra „C“ par. č. XXXX/X, v spoluvlastníckom podiele 1,

evidované Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor, okres P. P., obec P. P., katastrálne územie P. P., na liste vlastníctva č. XXXX, je voči žalobcovi R. K., V.. XX. XX. XXXX, P. P. XX, P. P., právne neúčinná.

Žalovaná v 1. rade a žalovaná v 2. rade sú p o v i n n é nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100 % tak, že splnením povinnosti jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhej zo žalovaných, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov, o ktorej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16. 05. 2016 domáhal určenia, že darovacia zmluva uzavretá medzi žalovanou v 1. rade K. T., I.. T., V.. XX. XX. XXXX, P. K. XX, P. P., žalovanou v 2. rade E. Q., I.. T., V.. XX. XX. XXXX, P. T. X, T. - P. a Y. T., V.. XX. XX. XXXX, P. K. XX, P. P., ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor, pod číslom L. XXXX/XXXX zo dňa 11. 11. 2014, a ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam:

- parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 105 m2, zastavané plochy a nádvoría, v spoluvlastníckom podiele 1,

- parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 285 m², zastavané plochy a nádvoria, v spoluvlastníckom podiele 1,
- parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 150 m², zastavané plochy a nádvoria, v spoluvlastníckom podiele 1,
- stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXXX, postavená na parcele registra „C“ par. č. XXXX/X, v spoluvlastníckom podiele 1,
evidované Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor, okres P. P., obec P. P., katastrálne územie P. P., na liste vlastníctva č. XXXX, je voči žalobcovi právne neúčinná a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že Y. T. (ďalej len „dlžník“) bol rozsudkom Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 10. 11. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XTo/X/XXXX zo dňa 04. 02. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 02. 2015, uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a zaviazaný na náhradu škody vo výške 7 728,00 Eur žalobcovi. Žalobca uzavrel s dlžníkom dňa 12. 10. 2015 dohodu, v ktorej sa dlžník zaviazal podľa bodu II. nahradiť škodu vo výške 7 728,00 Eur v splátkach, a to nasledovne: „náhradu určenej škody spôsobom mesačných splátok po 50,00 Eur (slovom päťdesiat euro) splatných každý tretí mesiac za predchádzajúce tri mesiace, t. j. v sume 150,00 Eur, do rúk poškodeného vždy najneskoršie posledného dňa tretieho mesiaca po dni podpísania tejto zmluvy.. poškodený potvrdzuje, že pri podpísaní tejto zmluvy prevzal od povinného sumu 100,00 Eur a prvá ďalšiu splátku si prevezme za mesiac október, november, december 2015 najneskôr do 31. 12. 2015...“ Dlžník uhradil žalobcovi celkom sumu vo výške 200,00 Eur, pričom následne mu oznámil, že ďalšie finančné prostriedky na splácanie už nemá. Žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 15. 04. 2016 na Exekútorický úrad L. Q. J. S. B., súdnej exekútorke, ktorá zistila, že dlžník je vlastníkom osobných motorových vozidiel, ktoré sú už však blokovanie exekútorou blokáciou súdnym exekútorom J. R. Q.. Žalobca však poukázal na list vlastníctva č. XXXX, evidovaný Okresným úradom P. P., katastrálny odbor, okres P. P., obec P. P., katastrálne územie P. P., z ktorého vyplýva, že žalované nadobudli každá v spoluvlastníckom podiele 1 na základe darovacej zmluvy č. L. XXXX/XXXX zo dňa 11. 11. 2014 - Č. XXXX/XXXX, vlastnícke právo k nehnuteľnostiam: parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 105 m², zastavané plochy a nádvoria, v spoluvlastníckom podiele 1, parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 285 m², zastavané plochy a nádvoria, v spoluvlastníckom podiele 1, parcely registra „C“, par. č. XXXX/X, o výmere 150 m², zastavané plochy a nádvoria, v spoluvlastníckom podiele 1 a stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXXX, postavená na parcele registra „C“ par. č. XXXX/X, v spoluvlastníckom podiele 1 (ďalej len „nehuteľnosti“). O týchto nehnuteľnostiach má žalobca vedomosť, že bola v podielovom spoluvlastníctve dlžníka do roku 2014, teda žalobca mohol byť uspokojovaný z tohto majetku dlžníka. Účelovosť konania dlžníka spočíva v snahe ukrátiť žalobcu o jeho vymáhateľnú pohľadávku tým, že nasledujúci deň po vydaní rozsudku, t. j. dňa 11. 11. 2014 uzavrel darovaciu zmluvu so žalovanými. Z evidencie katastra nehnuteľností vyplýva objektívna skutočnosť odôvodňujúca podanie tejto žaloby, pretože dlžník už nie je vlastníkom žiadnej inej nehnuteľnosti, z ktorej by mohla byť prípadne uspokojená pohľadávka žalobcu. Žalobca poukázal na ustanovenie § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. XXCdo XXXX/XX. Keďže dlžník urobil právny úkon, ktorého druhou stranou sú jeho dcéry (blízke osoby), v takomto prípade sa úmysel dlžníka predpokladá a je na osobách blízkych dlžníkovi, aby preukázali opak. V takýchto prípadoch zákon úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa aj vedomosť blízkej osoby o tomto úmysle prezumuje. Zákon od osoby blízkej vyžaduje, aby pri právnych úkonoch s dlžníkom, ktoré dlžník urobil v jej prospech, sa presvedčila, že právny úkon neukracuje veriteľa dlžníka. K žalobe priložil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 10. 11. 2014, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XTo/X/XXXX zo dňa 04. 02. 2015, dohodu zo dňa 12. 10. 2015, potvrdenku o prijatí finančných prostriedkov, návrh na vykonanie exekúcie, zoznam vozidiel vlastnených dlžníkom a výpis z listu vlastníctva č. XXXX. Neskôr súdu doložil návrh na odklad exekúcie, vyjadrenie k návrhu na odklad, zamietnutie tohto návrhu, upovedomenie o začatí exekúcie.

2. Žalované žiadali žalobu zamietnuť, pretože spor, ktorý ich otec so žalobcom mal, ktorý sa právoplatne skončil v roku 2015 a nehnuteľnosti na nich previedol v novembri 2014. Popreli, že by mali vedomosť o tom, že otec chce ukrátiť svojho veriteľa - žalobcu. Čo sa týka dohody, ktorú podpísal otec a žalobca, uviedli, že žalobca si želal, aby otec platil jemu osobne tak, že si žalobca bude splátky preberať od ich matky, ktorá sa nachádza nepretržite doma. Žalobca si pre splátky neprišiel. Súdu predložili rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, katastrálny odbor č. L. XXXX/XX zo dňa 11. 11. 2014, darovaciu zmluvu zo dňa 20. 10. 2014 a doklad o úhrade sumy vo výške 5 000,00 Eur na účet súdnej exekútorke.

3. Rozsudkom č. k. 8C/139/2016 - 66 zo dňa 26. 10. 2016 súd žalobu zamietol a žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov konania. Voči rozsudku sa žalobca odvolal a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/63/2017 - 96 zo dňa 29. 03. 2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol chronológiu udalostí, v dôsledku ktorej neobstojí záver súdu prvej inštancie o vyvrátení domnienky o predpokladanom úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa. Odvolací súd nesúhlasil ani s tým, že žalované nemali vedomosť o úmysle otca Y. T. nezaplatiť náhradu škodu žalobcovi. Úmysel dlžníka a vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa tu ex offo predpokladajú a druhá strana by mala preukázať, že úmysel ukrátiť veriteľa nielenže nepoznala, ale i to, že jej nemožno vyčítať zavinenie tejto jej neznalosti, resp. úmysel dlžníka nemohla poznať ani pri náležitej starostlivosti. Táto vedomosť či nevedomosť musela existovať v čase urobenia odporovateľného právneho úkonu. V prejednávanej veci takéto dôkazy neboli dostatočne produkované. V ďalšom konaní súd prvej inštancie nielenže posúdi uvedené skutočnosti ale bude vychádzať aj z chronologického a logického sledu udalostí.

4. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 C. s. p. nariadil vo veci pojednávanie. Postupom podľa § 180 C. s. p. súd vec prejednal, vykonal dokazovanie a zistil:

5. Skutkový stav týkajúci sa existencie podielového spoluvlastníctva žalovaných k nehnuteľnostiam (každá v podiele 1) je nesporný a vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX, pričom v konaní nebol preukázaný opak. Je nepochybné, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam nadobudli žalované na základe darovacej zmluvy. Vklad vlastníckeho práva bol povolený na základe rozhodnutia Okresného úradu Banská Bystrica č. L. XXXX/XX zo dňa 11. 11. 2014. Darovaciu zmluvu podpísali žalované a darca - dlžník (ich otec) dňa 20. 10. 2014. Dlžník bol rozsudkom Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 10. 11. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XTo/X/XXXX zo dňa 04. 02. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 02. 2015, uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a zaviazaný na náhradu škody vo výške 7 728,00 Eur žalobcovi. Keďže táto pohľadávka nebola dlžníkom zaplatená ani na základe dohody o spôsobe náhrady a výške škody zo dňa 12. 10. 2015, žalobca podal prostredníctvom súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie, ktorá je vedená Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. XEr/XXX/XXXX. Počas exekučného konania zaplatil dlžník na účet súdnej exekútorky sumu vo výške 5 000,00 Eur. V období máj 2017 - apríl 2018 splácal Y. T. pohľadávku po 50,00 Eur mesačne. Ku dňu 27. 08. 2018 z vymáhanej sumy v exekúcii ostávalo uhradiť celkom 3 107,90 Eur, z toho na pohľadávku sumu vo výške 1 334,80 Eur a na príslušenstvo pohľadávky, a to trovy právneho zastúpenia sumu vo výške 163,00 Eur, trovy exekučného konania sumu vo výške 16,50 Eur a trovy exekútora sumu vo výške 1 593,60 Eur. Y. T. uviedol, že pohľadávku je naďalej schopný splácať sumou vo výške 50,00 Eur mesačne.

6. Spornou je teda skutočnosť, či právny úkon dlžníka (darovacia zmluva zo dňa 20. 10. 2014) je odporovateľným právnym úkonom a ukracuje žalobcu ako veriteľa uspokojiť jeho pohľadávku vo výške 7 728,00 Eur.

7. Žalobca zotrval na podanom návrhu.

8. Právny zástupca žalobcu uviedol, že dlžník zmaril náhradu škody, ktorá mu vyplynula z trestného konania tým, že previedol jediný speňažiteľný majetok na svoje dcéry, žalované. Dlžník nevlastní iný majetok okrem motorových vozidiel, ktorých hodnota je nepatrná vo vzťahu k pohľadávke žalobcu. Tvrdil, že žalované doteraz neuniesli dôkazné bremeno v tom smere, že nemohli rozpoznať ukracujúci úmysel dlžníka - otca. Žalované majú status blízkej osoby a tieto by museli v tomto konaní preukázať, že v súvislosti s uzavretím sporného právneho úkonu vynaložili takú relevantnú aktivitu, aby ukracujúci úmysel rozpoznavali alebo sa o ňom dozvedeli.

9. Žalovaná v 1. rade uviedla, že otec im nehnuteľnosti daroval preto, lebo obidve, so žalovanou v 2. rade otehotneli a nehnuteľnosti im chcel darovať ešte predtým. Jej sa syn narodil 07. 01. 2015.

10. Žalovaná v 2. rade uviedla, že otec im nehnuteľnosti daroval, aby boli zabezpečené, keď sa im so sestrou narodí deti. Prvýkrát im to povedal asi v máji 2013, pričom čakali, kým sa žalovaná v 1. rade vráti z Londýna, aby mohli podpísať zmluvu. O incidente medzi otcom a žalobcom až do minulého roka nič nevedeli. Ich matka mala pripravené peniaze pre žalobcu. V dome býva okrem nej aj otec s matkou

a starí rodiča, občas sa tam zdržiava aj bratranec a vrchnú časť domu obýva otcov brat. Je to starý neprerobený dom. Jej dcéra sa narodila dňa 30. 06. 2014.

11. Zástupca žalovanej v 1. rade, dlžník, uviedol, že svojho dlhu si je vedomý a chce ho splniť. Môže zaplatiť sumu 5 000,00 Eur a zvyšok je ochotný splatiť v mesačných splátkach. V čase, keď nehnuteľnosti daroval dcéram, bol v trestnom konaní, kde mu „hrozila basa“ pre napadnutie žalobcu. V prvom rade sa snažil o to, aby bol oslobodený a nenapadlo ho, že by mal riešiť nejakú prípadnú škodu, resp. ujmu poškodeného, žalobcu. Vtedy neriešil majetok. V rodine sa už dávnejšie bavili o tom, že nehnuteľnosti prevedú na dcéry, žalované. Jedna z dcér bola dlhšie v Anglicku. Kedy presne daroval dom, si nepamätal, bolo to už dávnejšie. Rozhodol sa tak, lebo dcéry otehotneli. Zástupca tvrdil, že darovanie nehnuteľnosti bolo dohodnuté už pred incidentom, ktorý mal so žalobcom v trestnej veci. Plneniu sa nevyhýba a právnym úkonom nemal úmysel veriteľa ukrátiť.

12. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

13. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

14. Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dlžník žalobcu na základe darovacej zmluvy zo dňa 20. 10. 2014 daroval žalovaným nehnuteľnosti. Vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bol povolený dňa 11. 11. 2014. V tom čase prebiehalo aj trestné konanie, v ktorom bol dlžník na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica vyhláseného dňa 10. 11. 2014 uznaný vinným zo spáchania trestného činu a bol zaviazaný na náhradu škodu žalobcovi. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04. 02. 2015. Ďalej bolo preukázané, že Y. T. žalobcovu pohľadávku spláca, avšak v mesačných splátkach, ktorých výška je neadekvátna vymáhanej istine a trov v exekučnom konaní. Niet pochýb o tom, že Y. T. mal dostatok času nielen pred podaním žaloby, ale aj počas konania skutočne dostatok času na to, aby náhradu škody spôsobenú žalobcovi trestným činom nahradil.

XX. Y. T., aj ako zástupca žalovaných v tomto konaní, svojím správaním a konaním nepreukázal záujem na splnení svojej povinnosti, brániac sa nemožnosťou plniť inak. Nielen z uvedeného, ale aj prihliadnuc na chronologické a logické súvislosti konkretizované v rozhodnutí odvolacieho súdu je možné vyvodiť záver, že Y. T. uzavretím darovacej zmluvy so žalovanými mal v úmysle zbaviť sa majetku a teda výrazne sťažiť vymáhanie pohľadávky žalobcu. Svedčí o tom aj fakt, že v exekučnom konaní je v podstate žalobca ako oprávnený „odkázaný“ na plnenie Y. T. v splátkach po 50,00 Eur mesačne, ktoré navyše v celom rozsahu závisia na vôli (alebo nevôli) Y. T. ako povinného.

17. Žalované a aj zástupca tvrdili, že darovanie bolo dohodnuté dávno pred trestným činom, že čakali na staršiu zo žalovaných, kým sa vráti z Anglicka, a tiež, že sa tak stalo z dôvodu tehotenstva obidvoch žalovaných, aby boli zabezpečené. Prvýkrát o darovaní mali hovoriť v máji 2013. O trestnom čine otca z októbra 2013 nevedeli až do času, kým žalovaným nebola v tejto veci doručená obžaloba. Z (nepreukázaných) tvrdení žalovaných však nemožno prijať záver o tom, že darovacia zmluva nebola a nie je ukracujúcim právnym úkonom. V prvom rade vzhľadom na vek žalovaných a dĺžku trestného konania nie je možné uveriť tomu, že by im otec dokázal utajiť prebiehajúce trestné konanie a odsúdenie, keď pravdepodobne s ním žili aj v jednej domácnosti, resp. sa na adresu trvalého pobytu vracali. Aj keď žalované boli tehotné, ich deti sa narodili s takmer polročným rozdielom a je len málo logické, aby ich otec dokázal finančne zabezpečiť darovaním 1 nehnuteľnosti, ktorú navyše obývajú aj ďalší členovia rodiny. Žalovaná v 2. rade ani nemá trvalý pobyt na adrese darovanej časti nehnuteľnosti, v dôsledku čoho nemožno súhlasiť so zabezpečením jej potrieb (či už ako dcéry alebo matky). Podľa názoru súdu

Y. T. aj svojím správaním sa počas konania nepriamo preukázal, že vedome (darovaním) ukrátil a sťažil uspokojenie a vymáhanie žalobcovej pohľadávky.

18. Je nepochybné a nesporné, že darovacia zmluva zo dňa 20. 10. 2014 je platným právnym úkonom. Žalobca má voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá je vymáhateľná. Bola dodržaná aj prekluzívna lehota, t. j. žalobca podal žalobu včas a nespornou bola aj tá skutočnosť, že okrem nehnuteľností, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy, dlžník nevlastní žiadny iný majetok v hodnote spôsobilej uspokojiť žalobcu.

19. Žalované sú dcéry dlžníka, jedná sa teda o blízke osoby. V tomto prípade sa úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa predpokladá a táto vyvrátiteľná právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci aj tu existuje zákonná výnimka. Uvedené neplatí, ak druhá strana (blízka osoba) dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať. Náležitá starostlivosť a schopnosť rozpoznať úmysel dlžníka sú skutkové okolnosti, ktoré treba zisťovať konkrétne, diferencovane a špecificky v každom jednotlivom prípade.

20. Zopakujúc vykonávanie dôkazov a ich posúdenie vo vzájomných súvislostiach súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalované a ani zástupca svojimi tvrdeniami nevyvrátili zákonnú domnienku o úmysle blízkych osôb a dlžníka ukrátiť veriteľa. Tvrdenia o úvahách darovať z mája 2013, o práci jednej zo žalovaných v Anglicku a jej návrate odtiaľ ako aj o ich nepriaznivej situácii súvisiacej s tehotenstvom či o snahe Y. T. len zabezpečiť žalované v súvislosti s ich materstvom ostali len v rovine hypotetických a nepreukázaných okolností, ktoré ale v konečnom dôsledku aj tak nedokázali vyvrátiť domnienku v zmysle § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

21. Nezanedbateľnou je aj tá skutočnosť, že vzhľadom na zostatok vymáhanej pohľadávky s príslušenstvom v exekučnom konaní by hodnota časti nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom darovania, mohla uspokojiť pohľadávku žalobcu.

22. Súd v neposlednom rade uvádza, že poskytol zástupcovi žalovaných, ktorý je dlžníkom žalobcu, dostatok času na úhradu celej dlžnej sumy žalobcovi, čo však tento nevyužil. Z dlžnej istiny zostáva uhradiť ku dňu rozhodovania súdu suma 3 107,90 Eur, z toho na pohľadávku sumu vo výške 1 334,80 Eur a na príslušenstvo pohľadávky sumu vo výške 1 773,10 Eur. Je pravdou, že zást. žalovaných zvyšok dlžnej sumy spláca a tiež, že prezentoval, že ju chce splácať aj naďalej, avšak výšku ním prezentovanej mesačnej splátky v hodnote 50,-€ považuje súd za absolútne nedostatočnú s poukazom na dlžnú istinu, naviac z každej splátky si časť strháva exekútor. Z uvedeného možno konštatovať, že žalované nevyužili možnosť splatenia celého dlhu počas súdneho konania, čo by malo zásadný vplyv aj na súdne rozhodnutie v tejto veci. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, že sa priklonil na stranu žalobcu.

23. Súd vzhľadom na zistený skutkový a právny stav žalobe v novom konaní v celom rozsahu vyhovel.

24. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol úspešný žalobca, pretože súd jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Banská Bystrica 27. 02. 2019